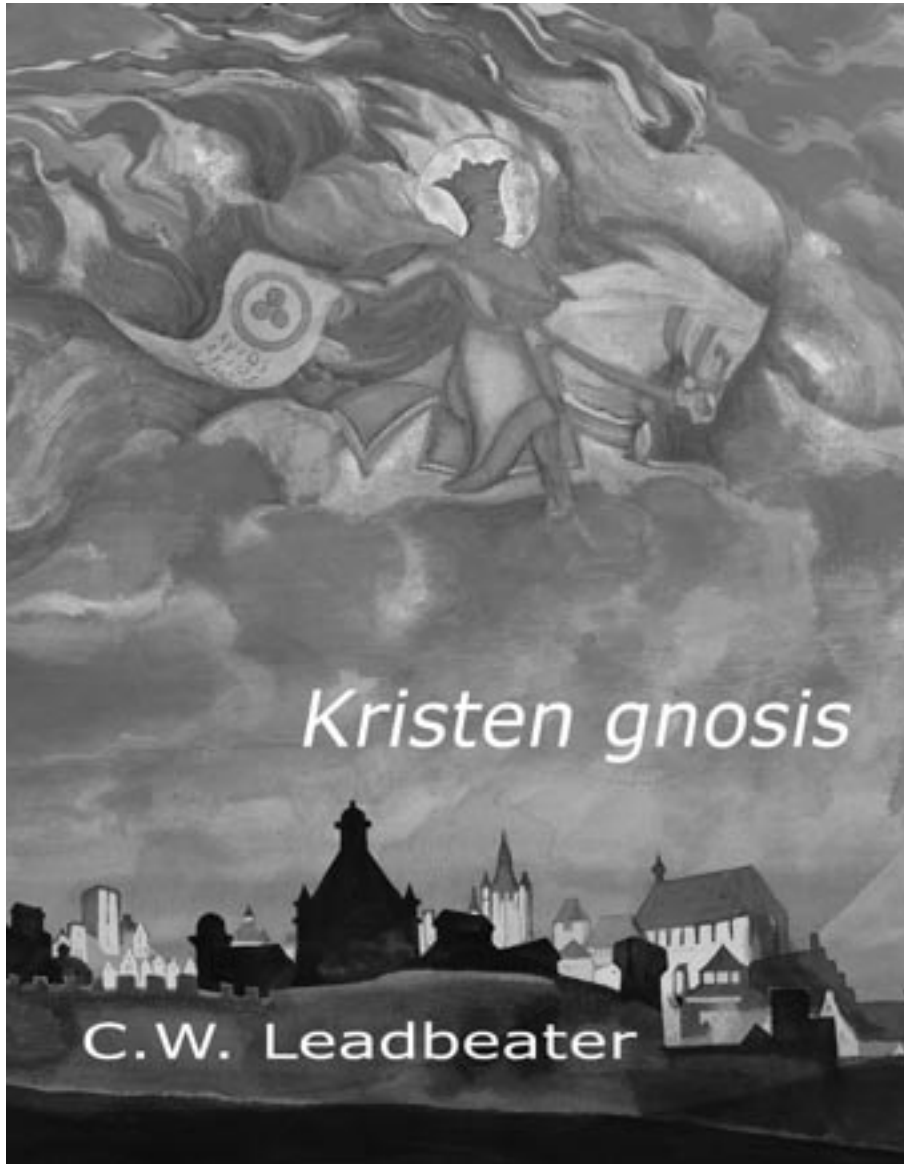


# Communio

LIBERALKATOLSK KYRKOTIDNING NR 3 2004 ÅRG 36

Pris 25:-



NY  
BOK

*Kristen gnosis ger det religiösa tänkandet en ny inriktning. Boken kan hjälpa den religiöse sökaren att förstå de djupare aspekterna av den kristna religionen. Den lägger fram en ny syn på Gud, skapelsen, mänskligheten och evolutionen.*

*Biskop Leadbeater visar i Kristen gnosis hur läran om reinkarnation och om orsak och verkan återfinns i trosbekännelserna och i de heliga skrifterna.*

*Det grekiska ordet gnosis betyder kunskap eller insikt. I religiöst sammanhang betecknar ordet den gudomliga visdomen och innebär en kunskap om och förståelse av de andliga mysterier, som kulminerar i en intuitiv upplysning.*

*Leadbeater ger oss här en ny och logisk syn på världen och ett nytt teologiskt koncept. Han presenterar den gamla gnosis med vetenskapliga, filosofiska och teologiskt tillfredsställande tankar om Gud, människan och universum.*

*Han presenterar en ny gnosis.*

*Han visar att Guds rike är inom er.*

Pris 250:-, porto tillkommer 30:-

Beställs via e-post: [gudrun.fleetwood@telia.com](mailto:gudrun.fleetwood@telia.com)



## Biskopens spalt

Efter år av försök till förändringar, främst med avseende på kvinnors möjlighet att ordinerars i minor och major orders d.v.s. möjlighet till att bli präster i vår kyrka, både från mina företrädare och mig själv, har det nu skett något nytt.

Vi har tillskrivit GES (Allmänna Episkopala Synoden) och föreslagit att regionerna (länderna) skulle kunna bli mer självständiga och inom ramen för kyrkans lagar och därigenom kunna fatta egna beslut i frågan. Våra medlemmars önskan, som kanaliserats via församlingarna till Samfundet LKK, har inte på något sätt beaktats internationellt.

Efter att en ny Liberalkatolsk gren bildats genom bildandet av en ny GES med Rt. Rev. Tom Degenars som presiderande biskop bildades för något år sedan har frågan om LKK i Sveriges ställning accentuerats. Under året som gått har information spritts till församlingarna och diskussion pågått. Eftersom det förekommer olika åsikter bland församlingarna huruvida LKK i Sverige skulle få igenom sina idéer internationellt har jag sett det tråkiga i att vår lilla kyrka skulle splittras i två ännu mindre delar. Vilket jag gjort allt vad som står i min makt för att undvika.

Vid Samfundet LKK:s ordinarie årsmöte i år beslutades med en överväldigande majoritet att rekommendera mig all lämna det GES som leds av Rt Rev Ian Hooker som presiderande biskop.

Efter moget övervägande och konsulterande av min familj beslutade jag mig att följa samfundets rekommendation och begära mitt avsked ur GES med omedelbar

verkan från och med den 14 oktober. Den 17 oktober bekräftade jag mitt medlemskap i GES med biskop Tom Degenars som presiderande biskop.

En splittring av LKK i Sverige är därmed troligen förestående. En splittring som jag hoppas kan ske i bästa samförstånd liberalkatoliker emellan, så att i framtiden kan få möjligheten att förenas både i Sverige och på det internationella planet.

Vad blir det då för skillnad för Samfundet LKK och medlemmarna i allmänhet – omedelbart ingen. Vad framtiden har att bjuda mer än ökad entusiasm i församlingarna, vilket jag hoppas på, vet ingen - fransett att det nu finns möjlighet för kvinnor att ordinerars.

Vi är alla liberalkatoliker nu som tidigare.

GES med biskop Tom Degenars som presiderande biskop har sitt huvudsäte i London och består av regionerna Nederländerna, Belgien, delar av USA och Canada samt Sverige. Vi har samma liturgi som tidigare, samma principförklaring och samma kanoniska lagar men utan de ”tilläggsstolkningar” som skett med åren men inte kommit i officiellt tryck.

Nu finns Kristen gnosis på svenska tack vare ett jättejobb utfört av Gudrun Fleetwood medlem av Maria församling i Uppsala. Tack Gudrun, för att vi idag har denna värdefulla bok som ett bidrag till förståelsen av en del av de liberalkatolska idéerna.

*+Sten-Bertil*

## Samfundet styrelse

Vid årsmötet fick styrelsen följande sammansättning.

Ordförande: Nappe Holmström Björnius, Furustigen 3, 133 34 Saltsjöbaden, 08-717 26 99

Sekreterare: Krister Fast, Filipstadsbacken 60, 723 43 Farsta, 08-724 83 28

Kassör: Gunnar Kylberg, Svedjevågen 5, 167 54 Bromma, 08-25 05 79

Ledamot: Rose-Marie Johansson Täljstensvägen 11 G, 752 40 Uppsala, 018-55 01 91

Ledamot: Gary Brain, Karl Johansgatan 60, 414 55 Göteborg, 031-12 60 37

Suppleant: Marianne Andersson-Söderström, Hörngatan 16 A, 602 34 Norrköping, 011-16 10 81

Suppleant: Iréne Edén, Välljärnsgatan 52, 724 73 Västerås, 021-30 02 31

Suppleant: Gunnel Schröder, Götenevägen 5, 722 24 Lund, 046-12 26 54

Suppleant Evert Sundien, Hagagatan 37 1tr, 113 47 Stockholm, 08-33 20 06

## OFFICIELLT

Den 14 oktober 2004 begärde Regionalbiskop Sten-Bertil Jakobson sitt uttåde ur General Epical Synod för the Liberal Catholic Church (under ledning av biskop Ian Hooker).

Den 17 oktober 2004 bekräftade Regionalbiskop Sten-Bertil Jakobson sitt medlemskap i General Epical Synod för the Liberal Catholic Church (under ledning av biskop Tom Degenars).

Peter O. Baaij, Nederländerna, Michael J.H. Warnon, USA och Evert Sundien, Sverige är utsedda till Biskop Electus. Biskopskonsekrationen är planerad till pingsthelgen 2005 i Nederländerna.

### LKK:s intensionella adress:

The Liberal Catholic Church  
27 Old Gloucester St  
London WC1N 3XX  
United Kingdom  
e-mail: LCC@kingsgarden.org

Presiderande biskop  
The Rt. Rev. Tom Degenars  
Ommershoflaan 35  
NL-6861 CH Oosterbeek  
The Netherlands  
e-mail:  
presiding.bishop@kingsgarden.org

Hemsida:  
<http://kingsgarden.org/LCC>

# Därför skall kvinnan tala i församlingen

Det som under många år har präglat den kristna kyrkan som vi sällan tänker på är just förändringen. Oavsett om vi vill det eller inte så kommer den att förändras. I kyrkans barndom handlade det om stora förändringar. Skulle man tillåta att kyrkan lämnade den judiska lagen. Kan man vara medlem i kyrkan utan att vara omskuren? Det var laddade frågor som vi idag knappt minns att de existerat. Nästa chock kom nära inpå. Skulle man verkligen kunna ge ut skriften på grekiska? Trots att det var det otänkbara för somliga gavs Nya Testamentet ut på grekiska så att skulle kunna läsas av större delar av folket.

Saker som vi idag kanske tar för självklara har inte alltid varit det.

I detta ögonblick är vi i den Liberal Katolska Kyrkan i Sverige mitt i andra förändringar. Under många år har vi samtalat och arbetat med frågan om kvinnor skall kunna ordinerats till präster och inneha sakramentala funktioner i vår kyrka. Alla har inte varit eniga och båda sidorna har fört fram flera goda argument. "Vi måste vänta" har varit ett vanligt argument. Ett annat är att vi inte får splittra kyrkan.

Frågan om kvinnliga präster är kanske den viktigaste frågan, men bakom den rymmer sig också många andra. Ytterst handlar det också om att flertalet medlemmar av vår kyrka idag inte har det förtroende för den biskopssynod kyrkan tillhört och synodens sätt att hantera medlemmars längtan efter en öppen och levande kyrka.

Det finns många skäl till att vi inte har kvinnliga präster i LKK. Ett argument är kyrkans teosofiska bakgrund som säger att kvinnans kropp inte är dimensionerad för detta ändamål. Samtidigt finns det andra teosofier som säger att detta är fullt möjligt och att biskop Leadbeater ger en öppning i sin bok "Science of Sacraments" om att det kan vara möjligt i framtiden. Bara att Leadbeater nämner det i sin bok visade ju att han hade tänkt tanken. 84 år efter första utgåvan av Science är vi i framtiden.

Det är lätt att tro att frågan om kvinnliga präster skulle vara ny. Det är den inte. Artikelns rubrik spelar på den kända versen Kvinnan tige i församlingen. För kvinnor över lag har det genom historien varit svårt att göra sin röst hörd - men inte omöjligt!

I medeltidens kloster fanns utrymme för kvinnor att skola sig och utveckla sig på samma villkor som män. De skolades i retoriken och fick sin egen genre i visionsdiktningen. Man ansåg att kvinnor och mystik var förknippade med varandra. Kvinnor hade oftare en tendens att få visioner än männen. En påtaglig skillnad var att männen inte behövde bevisa sina utsagor för att bli trodda på samma sätt som kvinnorna. Genom att många kvinnor handlade strategiskt och rationellt kunde deras visioner ge dem auktoritet. Vi har flera stora visionära kvinnor som Hildegard av Bingen, Klara av Assisi, Julian av Norwich och Katarina av Siena för att nämna några få. Sveriges store visionär var inte en man utan den heliga Birgitta. Några kvinnor, som t.ex. Rosa av Vinterbo fick till och med påvligt predikotillstånd. Kvinnor har alltså talat i församlingen!

Fortfarande var det dock överlag så att de inte hade någon större auktoritet utanför hemmets väggar. Ingen man erkände öppet att man följde en kvinnas råd och anvisningar. Den kvinnliga naturen ansågs också oberäknelig och kanske var det också därför Paulus önskan om celibat kom att bli lag för klosterfolk och präster från medeltiden. Kyrkans kvinnoideal var Jungfru Maria. Jungfruidealet gjorde att nunnorna visades respekt. Trots skillnader fanns det ändå en likhet mellan könen. Alla kunde få del av Guds nåd. Och liksom det i Bibeln fanns visionära kvinnor ansågs det att kvinnor kunde ha profetiska gåvor. Därmed inte sagt att de kunde bli präster. Men anmärkningsvärt diskuterar Thomas av Aquino möjligheterna för kvinnor att axla prästämbetet. Han ger tre skäl:

1. Kvinnor kan uppenbarligen och enligt Bibeln bli profeter. Profeten står mellan Gud och prästen, alltså över prästen. Om man ville vara konsekvent skulle man alltså inte få utestänga kvinnor från det på så vis underordnade ämbetet.
2. Det finns kvinnor i både Nya och Gamla testamentet som har uppnått den fullkomlighet som krävs för att vara Guds företrädare.
3. Det är själen som prästvigs och inte individen, och själen har inget kön.

Med dessa argument förstår man att det var kvinnans underordnade ställning som omöjliggjorde för henne att inneha prästämbetet. Prästen är överordnad församlingen och därmed också männen i församlingen vilket inte var tänkbart för en kvinna. Det var alltså till stor del profana skäl som gjorde att kvinnor inte blev präster. Dessutom kan man konstatera att kvinnor inte får tala i församlingen enligt bibeln. Ändå både predikade och talade de!

Under 1800-talet fördes en kamp i Amerika. Då handlade kampen om "Kvinnors och negrers rättigheter". En svart kvinna vid namn Sojourner Truth skulle få tala från predikstolen. Hon hade alla odds emot sig; hon var både svart och kvinna. Hon var aktiv i både antislaverirörelsen och i kvinnorörelsen. Bibeln var hennes hjälpmedel som hon kunde använda på ett skämtsamt sätt. En präst ställde sig upp och menade att männen kunde kräva högre privilegier eftersom Jesus var man. Sojourner svarade: han säger att kvinnor inte kan ha lika många rättigheter som män eftersom Kristus inte var en kvinna. Var kom eran Kristus ifrån? Från Gud och en kvinna. Män hade ingenting med honom att göra.

Till årsmötet kom det en motion som i andra ordalag menade att de som vill ha förändring och ifrågasätter biskopssynodens sätt att arbeta bör lämna kyrkan. Mellan raderna kan man läsa att motionsskrivarna menar att de är de som vill förändra kyrkan som också vill splittra den. Man kan också se saken ur ett annat perspektiv. Är det inte lika mycket de som är emot en förändring som är orsaken till att kyrkan splittras?

Det finns röster som säger att vi måste vänta med kvinnliga präster och att tiden är inte mogen. Kom då att tänka på Martin Luther King och upptäckte en parallell med vår väntan på kvinnliga präster till hans kamp för mänskliga rättigheter.

Dessa rader kommer från ett brev han skrev när han satt i isoleringscell i fängelset i Birmingham. En rad vita pastorer hade i ett öppet brev i tidningen uppmanat Dr. King och hans anhängare att upphöra med demonstrationerna. De kallade dem extremister, lagbrytare och anarkister. Dr. King skrev ett svar

*Forts sida 8*

# FÖRVANDLING!

## En djupare, djupare, djupare förvandlingsupplevelse i liberalkatolsk anda av Brian Parry, Melbourne, Australien

Denna artikel är sammansatt av en serie samtal ledda av Brian Parry under en reträtt i Keréver House, Burradoo, Southern Highlands i Australien under Mikaelihelgen år 2000 Fritt översatt av syster Carina Carlström

### Del 8 - Avslutning

En gång hörde jag en präst som efter fyrtio års tjänande höll sin avskedspredikan. I denna försökte han destillera fram de allra viktigaste delarna av Jesu lära. Han fann tre:

- ❖ Älska Gud och alla andra
- ❖ Gör hela världen till lärjungar (apropå det, notera att ordet är "lärjungar", inte "konvertiter". Lärjungaskap är grundläggande; det är förvandling och växande, medan konvertering kan vara rätt ytligt).
- ❖ Gör detta till minne av mig.

I katolsk spiritualitet är dessa tre delar så interfolierade i varandra att de framstår som tre delar i samma process, men för att tjäna ändamålet med vårt samtal idag vill jag ändå koncentrera mig på den tredje delen: "Gör detta till minne av mig". Eukaristien har alltid varit det centrala i Liberala Katolska Kyrkans spiritualitet, och därför kräver den vår helhjärtade uppmärksamhet. Dagens text, som skall bli vår farkost i djupdykningen i detta, är hämtad ur Johannes 6:1 – 15.

Eftersom vi är så vana vid att det är från Johannes-evangeliet vi har lärt oss om livets bröd och vin, kommer det lite grand som en chock att han inte skriver någonting om detta "Gör detta till minne av mig". De övriga tre evangelisterna placerar instiftandet av Eukaristien i anslutning till den sista måltiden, men i det sammanhanget talar Johannes istället om hur Jesus tvättar lärjungarnas fötter.

Medan vi ändå är inne på ämnet, är det viktigt att vi på allvar tar till oss den här berättelsen. Överallt i Östern visade man sin respekt för gurun, rabbin, läraren, genom dyrkandet av hans fötter. En av Swami Muktanandas lärjungar har sin gurus skor vilande på en kudde bredvid sitt husaltare. När Maria Magdalena tvättade Jesu fötter med sina tårar och torkade dem med sitt hår innan hon smorde dem med olja, reagerade många starkt på handlingen – inte

för att hon ansågs vara en syndare, utan för att det var en handling förbehållen en lärjunge. Genom att Jesus accepterade det hon gjorde, antog han henne alltså som sin lärjunge. Inte att undra på att hon senare blev det första vittnet till uppståndelsen!

Ända sedan den tidigaste kristna tiden har man uppfattat berättelsen om hur Jesus ordnade mat åt de femtusen vid Tiberiassjön som Johannes' version av Eukaristien. Innan det vetenskapliga tänkandet kom att dominera mänsklighetens förhållande till sin omvärld, tyckte man inte att det var det minsta underligt att Jesus kunde få fem bröd och två fiskar att räcka till femtusen personer. Mirakel förvånade ingen – för Gud är ju allsmäktig, och kan göra precis vad som helst. Det är först under 1800- och 1900-talen som exegeter slagit de mest häpnadsväckande knutar på sig själva för att försöka förklara hur det kunde gå till. En av de spektakulära förklaringar som presenterades var t.ex. att varje person förmodligen hade något litet i matväg med sig, och att Jesu predikan inspirerade dem att dela med sig av detta till andra. Vi är dock inte intresserade av *hur* han gjorde det, utan *varför* Johannes tar upp just den berättelsen och dessutom så detaljrikt. Det har antligen börjat gå upp för oss att evangelierna inte var naiva, primitiva försök att beskriva något oerhört, utan faktiskt är omsorgsfullt nedtecknade berättelser av största betydelse. De använder sina liknelser, historier och ögonblicksskildringar för att förmedla *mening*.

Låt oss höra Johannes berätta historien. Jesus och hans lärjungar försökte lämnade stranden, men följdes av ett så stort antal människor att de ändrade sig, kom tillbaka och gick uppför berget vid sjön för att få lite lugn och ro. Återigen har berget sin betydelse – här är luften ren, man störs inte av mängder av intryck, det är stilla och lämnar utrymme för ett tillbakadragande till sitt eget inre för att hämta vila och

förnya sitt fokus. I det vanliga livet, det vardagliga livet – händer hela tiden så mycket; man köper och säljer, söker undvika att känna sig uttråkad, går på en match eller försöker tjäna en slant på dem som gör det o.s.v. Men Jesus och hans lärjungar ville komma ifrån det där ett tag, om så bara för en liten stund. Ungefär som vi gör denna weekend.

Den här gången fick de inte vara ifred. När Jesus såg upp från sin djupa meditation, märkte han hur stora skaror av människor kom emot honom. Intressant nog tar Johannes här upp ett par detaljer som skiljer sig från vad som beskrivs i de andra evangelierna. För det första nämner han att påsken närmade sig, vilket senare har tagits som ett tecken på att händelsen hade eukaristisk betydelse. För det andra är det, enligt Johannes, *Jesus* – inte lärjungarna – som ställer frågan hur de skall kunna få tag i tillräckligt med mat för att mätta så många munnar. Vad betyder det här?

Den här historien är sannerligen inte esoterisk. Den handlar om femtusen män, kvinnor och barn, som långt ifrån alla var lärjungar eller troende. Vi borde titta lite närmare på dem. Vilka var de? Några var säkert attraherade av Jesu budskap, andra av upplevelsen att få lyssna till en så utmärkt lärare. Här fanns representanter för myndigheterna, här fanns de som hade egen erfarenhet av andliga upplevelser. Några kom säkert bara för att det var trevligt med lite omväxling. Kom ihåg att det inte fanns någon TV på den tiden! Några hoppades säkert på att få bevittna ett mirakel eller två. Varför inte någon som uppväcktes från de döda? Det hade sannerligen varit något! Det måste också ha funnits människor i skaran som sökte helande för dem själva eller någon närstående. Och visst måste där ha funnits en och en annan spion, utskickade av Rom eller de lokala ledarna bland Sadducéerna och fariséerna.

För Johannes handlar Eukaristien om *behov*. Vad behöver dessa människor?

## Förvandling

*Forts. från sid 4*

Det är sent på dagen och vad de just nu behöver mer än någonting annat är mat. Alltså frågan Jesus Filippos var de kan köpa bröd åt så många. Filippos, som representerar *tron* och *sökandet efter kunskap*, stiger fram ur anonymitetens mörker och skriver in sig själv i historien. Han berättar att en pojke har erbjudit dem sin egen matsäck – fem bröd (vad vi idag skulle kalla frallor) och två små fiskar. Jesus får folkmassan att slå sig ned i gräset... du kan inte smita förbi i en kö när du sitter ned!

Så tar han pojkens gåva och välsignar den genom att tacka för den på traditionellt judiskt vis. Troligen sa han någonting i stil med: ”Välsignad är du, Herre vår Gud, Kung över all skapelse, som ger oss detta bröd och dessa fiskar”. Efter detta bröt han brödet och fiskarna, delade ut dem till folket – och det räckte. Notera detta! *Alla* åt – goda människor, dåliga människor och udda människor om varandra. Och *alla blev mätta*. Liberalkatoliker har sedan dess fortsatt att dela Eukaristien med vem som helst som vill ta del av den. Johannes hade inte visat somliga av dagens kyrkor och samfund någon misskund – kyrkor som förbjuder vissa människor att närma sig deras altaren, som t.ex. i Melbourne, där den Romersk-katolska Kyrkan vägrar homosexuella att ta emot nattvarden. *Alla* har ett *behov*. Eukaristien är till ”för oss”, för vårt gudomligblivande, och gudomligblivande måste starta vid den punkt där individen faktiskt *befinner sig*. Från den punkten kan vi sedan bara gå djupare.

Berättelsens slut är avslöjande. När Jesus förstod att folkmassan ville göra honom till politiker eller kung, flydde han upp i bergen. En andlig mästare strävar inte efter makt. En andlig mästare intresserar sig för *förvandling*, inte manipulation.

I denna enkla historia har den tidiga kyrkan funnit vad den anglikanske liturgiske skolastikern Dom Gregory Dix kallade ”liturgins form”. Som vi vet, består Eukaristien endast av fyra grundläggande delar:

- ❖ Brödet och vinet *offras*
- ❖ Vi fullbordar Eukaristien genom att *tacka för offret*
- ❖ Vi *bryter* brödet och håller upp vinet
- ❖ Vi *delar* den heliga måltiden *med varandra*

Allt det andra är antingen förberedelse eller avslutning.

Så hur kan denna enkla, fyrdelade rit vara *förvandlande*? St. Augustine upprepade vad han hade hört sin lärare, St. Ambrosius, säga, som denne i sin tur hade hört av *sin* lärare o.s.v.: ”Du är brödet. Du är vinet”. Redan ett mekaniskt genomfört offer av bröd och vin är ofattbart stort. Men när människor responderar och offerar sitt inre, öppnas nya dimensioner. För att trycka på betydelsen av **självoffrande**, skall vi idag vara med prästen framme vid altaret. Tillsammans skall vi offra *oss själva*, våra kroppar och själar. Detta självoffrande är vad vi behöver mer än någonting annat idag.

Tillsammans skall vi fira Eukaristi, tillsammans skall vi tacka för att vi får offra oss själva. Det är inte lätt. Är jag verkligen tacksam för *allt* – *allt som är jag*? För det är det enda jag kan offra. Är jag verkligen tillfreds med den här märkliga mixen av önskemål, passioner och drifter? Tror jag verkligen att den här röran av det trevliga och det kanske inte fullt så trevliga i mig kommer att förvandlas till Kristi Kropp och Blod? Ja, det är precis detta vi måste göra och det vi måste tacka för. Insikten om allt som är jag, insikten om *mig*, är den essentiella ingrediensen för att förvandlingen skall kunna ske. Det är därför St. Anselm formulerade sig som han gjorde i sin bön om renhet, där han var redo att be Fadern – för vilken hans hjärta var en öppen bok, för vilken alla önskningar var kända, även de som han hoppas aldrig skall komma upp i ljuset, från vilken inga hemligheter är dolda, vare sig i det medvetna eller det omedvetna – att rena tankarna i hans hjärta genom den Helige Andes inspiration och liv inom honom. Bönen är full av underbar självinsikt. I den ropar det personliga Självvet, det vardagliga Självvet, till det djupaste och mest autentiska Självvet. Detta är *förvandling*.

Tillsammans bryter vi brödet. Om Jesus inte hade brutit brödet och fiskarna, hade aldrig de femtusen blivit mätta. Man kan inte rosta bröd om man inte skär limpan i skivor. ”Om inte fröet faller till marken och dör, kan det inte bära frukt”. Brytandet är en grundläggande del av förvandlingen. Förvandling *kostar*. Hur kan vi komma till insikt om detta?

Det var en gång i Calcutta en kvinna, en socialarbetare med ett stort och generöst hjärta. Hon gick utmed en

trång, bullrig, illaluktande gata och fick syn på en tiggare, som låg vid en vägg. Han var spetsläsk och såg bokstavligen ut att falla i bitar. Över hela hans kropp fanns öppna, rinnande sår, och flugorna surrade tätt omkring honom. Just som hon kom fram till honom, stal några barn de sista slantar han hade i sin tiggarskål. Kvinnan översvämmades av medlidande med mannen, gick fram till honom och sade: ”Du stackars, stackars man. Vem är du?”. Tiggaren tittade upp i hennes ansikte och svarade: ”Jag är den Ende, den Översinnliga Verkligheten”. Kvinnan var chockerad. Hon sa: ”Om du är den Ende, varför har du det då så här eländigt?”. Mannen frågade stillsamt vad som var eländigt med hans tillstånd. ”Allting är precis som det skall vara”. Kvinnan viskade, nästan rädd för sina egna ord: ”Varför är du här?”. Hans svar var: ”**Jag är här för din skull.**” Jag är här för din skull...

Det andliga livet är fullt av paradoxer. Det är en upp-och-nedvänd värld, där sunt förnuft och egocentriska värderingar inte hör hemma. I den förnuftiga världen skulle socialarbetaren ha varit där för den spetsläske mannens skull, men i verkligheten kan det mycket väl vara tvärtom. Denna hinduiska historia har betytt mycket för mig genom åren, och jag har tänkt oerhört mycket på den, men det var först när jag förberedde den här reträtthelgen som jag insåg att historien kunde berättas på ett annorlunda sätt. Så här är en annan version...

Det var en gång en kvinna, en socialarbetare med ett stort och generöst hjärta. Hon vandrade i utkanterna av en gammal stad, då hon plötsligt fick se en korsfäst man. Hennes hjärta översvämmades av medlidande med honom, så hon gick fram och frågade: ”Du stackars, stackars man. Vem är du?”. Mannen svarade: ”Jag är Guds Son, genom vilken hela världen har skapats. Jag är den Översinnliga Verkligheten”. Kvinnan var chockerad. Hon sa: ”Om du är Guds Son, den Översinnliga Verkligheten, varför har du det då så här eländigt?”. Mannen frågade stillsamt vad som var eländigt med hans tillstånd. ”Allting är precis som det skall vara”. Kvinnan viskade, som om hon var rädd för sina egna ord. ”Varför är du här?”. Hans svar var: ”Jag är här för din skull”... **jag är här för din skull.**

Vi inledde denna reträtt med Judas’ fråga: ”Vad vill ni ge mig?”. Nu är

*Forts sida 6*  
5

## Förvandling

*Forts. från sid 5*

cirkeln slutet och vi är tillbaka där vi började. Jesus svarar: ”Jag är här för din skull”. **Detta är förvandlingens resa.** Detta är Vägen till Helighet, så ofta predikad av vår kyrkas grundare. *Detta är lärjungaskapets kostnad.* Så här bryter man ned självet falska gränser. Så här gör vi för att kasta av oss de kedjor som bundit mänskligheten i liv efter liv efter liv. Detta är *Korsets Väg* som vi uppmanas att vandra varje dag.

Och trots det höga priset är detta vägen till friheten. Lyssna till St. Fransiscus’ bön:

*Herre, gör mig till ett redskap för Din Frid  
Hjälp mig att bringa Kärlek där hatet gror  
Tro där tvivlet råder  
Hopp där förtvivlan  
härskar*

*Hjälp mig  
att skänka förlåtelse, där oförrätt begås  
att skapa endräkt, där oenighet söndrar  
att sprida ljus, där mörker råder  
och bringa glädje där sorgen bor.*

*MÅSTARE; Hjälp mig att söka  
inte så mycket att bliva tröstad  
som att trösta  
inte så mycket att bliva förstådd  
som att förstå  
inte så mycket att bliva älskad  
som att älska*

*Ty det är genom att giva som vi mottaga  
genom att förlåta som vi  
få förlåtelse  
genom mista vårt liv som vi  
vinna det  
Det är genom döden  
vi uppstår till  
Det Eviga Livet.*

Kan vi verkligen, verkligen be så här med St. Fransiscus? Det är uppenbarligen inte någon lätt bön! Naturligtvis behöver vi inte bokstavligen dö i morgon för att kunna återfödast till det eviga livet. Kom ihåg vårt första samtal, då vi definierade vad det innebär att vara människa! Att vara människa är att i sig ha möjligheten till *självförvandling*. Och vad jag måste förvandla är vad jag är idag. Nej, inte ens det – bara vad jag är just nu, i denna stund, just här. Och det är i denna stund av förvandling som det äkta delandet blir möjligt. Eukaristien är en förvandlande rit därför att det är en ikonhandling, en levande symbol, en bild av verkligheten just sådan den är. Vi behöver aldrig offra mer än vi har. Vårt problem är att vi helst vill

behålla lite grand, ifall offrandet skulle göra ont. Och ändå väntar ett helt universum på oss. Utan folkmassan skulle det aldrig ha blivit någon mätnad. Utan oss blir det ingen Eukaristi; och allting, sett och osett, tvingas vänta lite till. Vi måste allihop förvandlas, men *det måste också allt annat.*

Liberalkatoliker gladdes sig, kanske mer än andra kristna, när Teilhard de Chardins ”*Hymn of the Universe*” publicerades 1965. Den innehöll en underbar meditation han hade haft under en mässa 1923. Den fick titeln: ”*Christ in the world off matter*”<sup>2</sup>.

I denna meditation föreställde han sig hur det sprakande vita skenet från den konsekreerade hostian flödade ut som olja på vatten. Det rann nedför altaret, fyllde koret och fortsatte utåt, över svämmande allting i sin väg – varje sak, varje person. *Alla ting*, inte bara allting, dränktes i denna gnistrande vithet och paradoxalt nog fick det allt att synas *som det verkligen är*. Ju djupare han skådade in i denna meditation, desto mer kunde han föreställa sig hur liksom droppar av metall föll inifrån varje enskild atom i varje skapelse ut i den flyktiga vitheten och renades allting från svagheter och ofullkomligheter. Världens själva material höll på att förvandlas. Så drog sig vitheten tillbaka till altaret, tillbaka till Eukaristien, och renades. Och fastän vitheten hade burit med sig så mycken smuts, förblev Eukaristien ren. Allting var precis som det skulle vara.

Tycker du att allt det här är lite för mycket – mera en förvirrad mans upplevelse i en stund av religiös extas? Jag tror inte det. Har du hört uttrycket ”Du kan inte lyfta en sten utan att röra upp strömvirvlar bland stjärnorna”? Kanske skulle vi kunna travestera det uttrycket genom att säga att ”du kan inte bryta bröd och hälla i vin utan att alla ting förenas”. Athanasius sa i ”*de Incarnatione 13*”: ”För att uttrycka det enkelt, är principen för all ondska söndering, medan principen för all godhet är förening – en reduktion av en splittrad mångfald till en gudomlig enhet”.

Men trots att Eukaristien har denna ofattbara förmåga att förvandla världens själva material, förblir det en handling ”för oss och vår frälsning”. Vi uppmanas inte att ”göra detta till minnet av mig” för *hans* skull utan för *vår*.

År 1945 publicerade Dom Gregory Dix sitt stora verk: ”*The Shape of the Liturgy*”<sup>3</sup>. Det är extremt detaljerat

och mycket torrt, och ändå kan man inte låta bli att gripas av en ”känsla” av dess majestätiska betydelse. I slutorden skriver han: ”Har någon uppmaning följts lika lojalt? I århundrade efter århundrade, sakta spridande sig till varje kontinent och varje land, till varje folk och varje ras på vår jord, har denna handling återupprepats gång på gång, i varje tänkbar miljö och varje tänkbar situation.” Han räknar upp en lång rad vitt skilda händelser och upplevelser, somliga privata och individuella, andra nationella och offentliga, och når slutsatsen: ”Och det bästa av allt är att vecka efter vecka, månad efter månad, söndag efter söndag, firar präster i alla kristendomens olika grupperingar över hela världen lojalt denna handling *bara för att skapa plebs sancta Dei – Guds heliga mänskliga enhet*”.

**Vi är de människor som skapas, förvandlas och växer in i det vi verkligen är.**

JA!

### (Fotnots)

<sup>1</sup> Jag vet inte om den finns i svensk översättning och så i fall under vilken titel, så för säkerhets skull håller jag mig till den engelska titeln, ö.a.

<sup>2</sup> se ovanstående fotnot, ö.a.

<sup>3</sup> se ovanstående fotnot, ö.a.

## Årets Mikaelihelg

**SAMFUNDET  
LIBERALA KATOLSKA  
KYRKAN I SVERIGE . . .**

höll sitt ordinarie årsmöte den 2 oktober. Ombud från församlingarna, samfundets styrelse, revisor och ett antal övriga intresserade var närvarande.

Förutom sedvanliga förhandlingar behandlades en förslaget angående ställningstagande till huruvida vårt samfund ska rekommendera regionalbiskopen att lämna den internationella episkopala synoden.

En livlig diskussion följde, varefter årsmötet med stor majoritet beslutade enligt förslaget. Mer information i biskopens spalt.

Efter ett avbrott för förtäring höll Mariela León ett föredrag om Saint Germain och hans metafysik.

På söndagen firades Mässa med den vackra åminnelseceremonin av kyrkans konsekration.

# VAD ÄR EGENTLIGEN LKK?!?

av sr. Carina

Vilken är egentligen LKK:s identitet? Vad innebär det att vi kallar vår kyrka liberalkatolsk? För att kunna svara på de här frågorna, behöver vi hitta vår egen nisch i den religiösa tillvaron – det som skiljer oss från andra religiösa kyrkor, samfund och rörelser. Och en oundviklig början är att ta reda på varför vi överhuvudtaget anser oss vara kristna.

Tre stora världsreligioner delar tron på samme Gud – Bibelns Gud, de gammaltestamentliga profeternas och patriarkernas Gud. Dessa tre är judendomen, kristendomen och islam. Men trots att vi tror på samme Gud klarar vi inte av att enas under samma religiösa tak, och det beror på hur vi ser på en enda gestalt: Jesus.

Judarna uppfattar Jesus som en historisk gestalt, en jude bland judar, skaparen och den förste ledaren av den lilla judiska sekt som så småningom via Romarrikets spridning över världen kom att förvandlas från judendom till kristendom. De erkänner hans existens och i viss utsträckning också hans betydelse – men där går gränsen. I en judes ögon var Jesus inte den Messias som Israel väntade på. Faktum är att judarna fortfarande väntar på Messias.

Kristna världen över erkänner också det faktum att Jesus var jude, och att han inte proklamerade någon ny religion utan försökte reformera judendomen. Men de kristna – arvtagare till de lärjungar som följde i Jesu fotspår, tog till sig hans ord och spred dem vidare över världen – såg mer i Jesus än bara en reformator. De såg Messias – den Smorde – Kristus. Detta skiljer oss kristna från judarna: att vi anser att Jesus var Guds Son, Kristus, den första och enda inkarnationen av Gud i en människas gestalt. För en kristen har det aldrig funnits någon gudomlig inkarnation före Jesus – och det kommer heller aldrig att finnas någon sådan igen, förrän Jesus själv återvänder. Jesus var och är unik – den enda mänskliga manifestation som Gud någonsin antagit. Messias har kommit. Ordet har tagit sin boning ibland oss.

Muslimerna, då? De erkänner också Jesu existens och de historiska fakta som Bibeln presenterar i det Nya Tes-

tamentet. Men för dem är Jesus en profet, och inte ens den störste av dem alla – den platsen intar istället Muhammed. De vördar Jesus, och hans moder Maria, som viktiga trosgestalter. Men de erkänner inte Jesus som Guds Son, som Guds enda och slutgiltiga inkarnation. En muslim tror nämligen inte att Gud någonsin inkarneras, utan anser honom vara bortom alla mänskliga gränser – bortom allt som går att uttrycka. Inom Islam är helt enkelt tanken på att Gud skulle nedlåta sig till att vandra på jorden som en människa hädisk.

Som en intressant not kan tilläggas att detta synsätt delades av gnostikerna, vars centrala ståndpunkt var (och är, för det fåtal gnostiker som finns idag) läran om skapelsens totala ondskan. Därför accepterades aldrig tesen att Jesus var mänsklig, eftersom Gud aldrig skulle sjunka så djupt att han lät sitt väsen besudlas av skapad materia. Det gudomliga och det skapade kan, enligt en gnostiker, aldrig mötas – inte ens i en människa.

Inom LKK erkänner och tillber vi Jesus Kristus – Gud som lät sig födas som ett människobarn och som fullt ut delade våra livsvillkor ända fram till döden på korset. Vi sluter oss till den kristna trons orubbliga fundament att Gud en gång för alla inkarnerade i en enda man: Jesus Kristus, den Messias som Israel så länge hade väntat på. Och vi anser att vi ingår i begreppet Israel (ordet betyder "Guds folk"), trots att vi inte har våra rötter i den judiska staten eller tillhör det judiska folket. Som kristna ser vi skillnaden mellan Israel och israeliter – israeliter är de människor som bor i eller känner tillhörighet till staten Israel och det folk som kallas judar. Israel är alla de människor som tillber den Ende Guden: Fadern, Sonen (d.v.s. Jesus Kristus) och den Helige Ande, den s.k. Treenigheten.

Nu har vi fastslagit att vi är kristna. Nästa steg i vår identifieringsprocess blir att försöka hitta vår plats inom kristendomen.

I vår kyrkas namn hittar vi ordet "katolsk". Det poängterar att vi tillhör den katolska traditionen – alltså inte den reformationsgren som startade med

Martin Luther (den s.k. protestantismen) och som idag återfinns i så vitt skilda samfund som den evangelisk-lutherska grenen (där bl.a. Svenska Kyrkan sorteras in), Frälsningsarmén, de olika s.k. frireligiösa rörelserna och mer fundamentalistiska grupperingar som t.ex. Trosrörelsen (där Livets Ord ingår som en gren) och Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga (mormonerna), för att bara nämna några.

Vad innebär det då att vara katolik? Ett grundläggande drag är sakramentalismen – den stora tyngd som läggs vid de traditionella sakrament som kyrkan förmedlar. Vi kan ta nattvarden som exempel. Det kan tyckas vara ett allmänkristet kännetecken att fira nattvarden, men så är det faktiskt inte. Många evangeliska rörelser firar inte nattvard – Frälsningsarmén, t.ex. Andra firar nattvard men på ett sätt som är mycket olikt vårt, och som vi förmodligen inte skulle känna oss tillfreds med. Just nattvarden är faktiskt en av de största stötestenarna i frågan om ekumeniskt närmande mellan olika kristna kyrkor, samfund och rörelser – vars och ens syn på nattvarden och de uttryck den tar sig är så olika att det helt enkelt inte går att nå någon "minsta gemensam nämnare".

Ett annat katolskt särdrag är liturgin. I en katolsk gudstjänst intar liturgin den centrala platsen – man följer en traditionsmättad och symbolrik "mall" där varje del har sin givna plats, sin speciella betydelse och sitt gudomliga budskap. Liturgin är verktyget som förmedlar sakramenten – utan liturgin, inga sakrament, eftersom sakramentens giltighet är beroende av liturgins korrekta genomförande.

*Forts i nästa nr av Communio*

## Communio

Samfundet LKK söker en ny medarbetare som vill åta sig att för samfundets räkning ge ut Communio.

Är Du intresserad hör gärna av dig till biskop Sten-Bertil.

# LIBERALA KATOLSKA KYRKAN

Biskopsämbetet: Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45 Västerås  
Tel 021-33 34 70, mob.tel 070-536 65 37, fax 070-615 34 70, e-post regionary@lkk.se

## STOCKHOLM

S:t Mikael och Alla Änglars församling, S:t Mikael's Domkyrka, Flottbrovägen 5, St Essingen, 112 64 Stockholm, tel 08-656 26 65. Pg 5 58 95-7.

Ansvarig församlingspräst: fader Evert Sundien, Hagagatan 37, 113 47 Stockholm, tel 08 33 20 06, 070-660 42 69

## GÖTEBORG

S:t Gabriels församling, Kyrkorådets ordf. Karin Eklund, Tallstigen 12, 463 71 Lödöse, tel 0520-6600 43, Pg 38 23 53-1

Ansvarig församlingspräst: fader Bertil Schröder, Stensoppen 3, 435 39 Mölnlycke, tel 031-88 41 03, Gudstjänstlokal: Johannebergsg. 18 nb

## NORRKÖPING

S:t Franciskus kyrkogrupp  
c/o Marianne Andersson-Söderström Hörgatan 16 A, 602 34 Norrköping tel 011-16 10 81, Pg 71 33 28-3.

## VÄSTERÅS

Maria församling.  
Ansvarig församlingspräst biskop Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45 Västerås, tel 021-33 34 70.  
Pg 28 57 13-4.

Information om kyrkan och församlingarnas verksamhet kan du få på Internet:

## AVESTA

S:t Staffans kyrkogrupp. Se Stockholm

## UPPSALA

Maria församling. Ansvarig församlingspräst fader Dag Kyndel, Övre Slottsgatan 11, 753 12 Uppsala, tel 018-14 87 57, Pg 442 00 00-4.

## LUND

Sankta Maria Kyrkogrupp  
c/o Stefan Brauer, Östen Undéns gata 5 227 62 Lund, 046-30 58 28

## OTTERBÄCKEN

S:t Rafaels kyrkogrupp  
c/o Carina Carlström, Amnevägen 34, 547 72 Otterbäcken, tel 0551-224 80

## GÄVLE

Sofia kyrkogrupp  
c/o Arvo Eriksson, Järvstakroken 2, 805 92 Gävle, tel 026-805 92

## SAMFUNDET LIBERALA KATOLSKA KYRKAN I SVERIGE

Ordf Nappe Holmström Björnhus, Furustigen 3, 133 34 Saltsjöbaden, tel 08-717 26 99  
Pg 216 28-3

## Stiftelsen LKK i Sverige.

Flottbrovägen 5, 112 64 Stockholm  
Pg 37 48 15-9.

Communio, är organ för den svenska grenen av Liberala Katolska Kyrkan och utkommer med fyra nummer per år. Prenumeration sker enklast genom att sätta in 75 kronor på postgiro 88 82 44-1, COMMUNIO.

Ansvarig utgivare: Sten-Bertil Jakobson, tel 021-33 34 70.

Redaktion: Marianne Andersson-Söderström, tel 011-16 10 81.

Ekonomiansvarig: Rose-Marie Johansson, tel 018-55 01 91.

Redaktion och expedition: Solrosgatan 16, 722 45 Västerås.

Tryck: JUSTNU-tryck, Västerås.  
ISSN 0345-2018.

*Tankefrihet och rätt att ge uttryck för den är en fundamental princip i LKK. Kyrkan själv är inte ansvarig för gjorda påståenden eller uttryckta uppfattningar i denna tidning, bara när de är betecknade "officiellt".*

Sista manusdag för nr 4-2004 är den 5 december 2004.

[www.lkk.se](http://www.lkk.se)

## Därför skall.....

*Forts. från sid 3*

som smusslades ut ifrån fängelse. Han skrev bland annat: "En av de grundläggande punkterna i ert uttalande är att de aktioner som jag och mina bundsförvanter har vidtagit i Birmingham kommer olägligt. Somliga har frågat varför vi inte har gett den nya ledningen i staden tid att göra något. Det enda svar jag kan ge på den frågan är att den nya ledningen i Birmingham måste hjälpas på traven ungefär lika mycket som den gamla innan den gör något. [- -] Vi vet av smärtsam erfarenhet att förtryckaren aldrig frivilligt skänker frihet. Det måste de förtryckta kräva. Uppriktigt sagt har jag ännu inte varit engagerad i en riktad aktionskampanj som varit läglig i deras ögon som inte lidit otillbörligt av segregationens plågor. I många år har jag nu hört ordet "vänta!". Det ljuder skärande familjärt i öronen på alla svarta. Detta "vänta!" har nästan alltid betydtt "aldrig". "

(Brev från fängelset i Birmingham, 16 april, 1963)

## Aktuell LKK-litteratur

Liturgi 3:e upplagan.....135 kronor

Psalmbok.....55 kronor

*LKK:s egna särpsalmer samt liturgiska psalmer och gradualer som ingår i kyrkans liturgi*

Principförklaring och kort lärosammanfattning.....20 kronor

99 frågor och svar om Liberala Katolska Kyrkan .....50 kronor

Vi har även en del LKK-litteratur på engelska.

Komplett boklista sänds gratis på begäran. All försäljning sker mot förskottsbetalning till COMMUNIO postgiro 88 82 44-1 portofritt! Upplysningar genom Rose-Marie Johansson, Täljstensvägen 11G, 752 40 Uppsala, tel. 018-550191.

## Har Du förnyat din prenumeration på Communio?

Tidningen kommer ut med 4 nr per år.

Prenumerera gör Du lättast genom att sätta in prenumerationsavgiften 75 kronor på postgiro 88 82 44-1